

Ο Άγιος Συμεών ο Στυλίτης, ο αιμοσταγής κακοποιός Αντίοχος, η μετάνοιά του και το παράδοξο γεγονός που έζησαν οι στρατιώτες που τον καταδίωκαν!

[/ Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

- (Διασκευή, επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Υπήρχε ένας μεγάλος και φοβερός ληστής που ονομαζόταν Αντίοχος και τον αποκαλούσαν Αγώνατο, λόγω της σωματικής του ανδρείας και της τόλμης του.

Αυτός είχε κάνει πολλούς φόνους και αρπαγές μέχρι και στα περίχωρα της Αντιόχειας και κάποτε βρέθηκε σε κάποιο πανδοχείο και διασκέδαζε.

Ξαφνικά, όμως, εκατόν πενήντα στρατιώτες περικύκλωσαν το πανδοχείο στο οποίο βρισκόταν για να τον συλλάβουν. Παρ' όλα αυτά εκείνος που ήταν πάντα τολμηρός και ριψοκίνδυνος, βγήκε από το μέρος αυτό, ανέβηκε στο άλογό του, έβγαλε το σπαθί του και έτρεχε ανάμεσά στους στρατιώτες, απειλώντας να σκοτώσει όποιον θα τολμούσε να τον πλησιάσει.

Η φήμη της ανδρείας του και οι πολλοί φόνοι που διέπραξε μέχρι τότε, έκαναν τους στρατιώτες να δειλιάζουν να τον πλησιάσουν και να τον πιάσουν.

Στην συνέχεια, πάντως, συνέβη ένα αρκετά παράδοξο γεγονός.

Ο γενναίος αυτός άντρας, τρέχοντας με το άλογό του, έφτασε στον στύλο του Αγίου Συμεών του Στυλίτη και έπεσε με το πρόσωπο στα πόδια του Αγίου. Ο κακοποιός αυτός, άρχισε να τον παρακαλεί με θερμά και ασταμάτητα δάκρυα να προσευχηθεί στον ελεήμονα Θεό για να τον λυτρώσει από τον ψυχικό θάνατο, φέρνοντας μάλιστα τον ληστή που βρισκόταν δίπλα στον Σταυρό του Χριστού.

Ο ατρόμητος αυτός ληστής στην συνάντησή του με τον Άγιο Συμεών του είπε επίσης, πως:

«Εγώ τον σωματικό θάνατο δεν τον φοβάμαι, γιατί ακόμη στάζουν τα χέρια μου από τα πολλά αίματα των συγγενών και των ξένων που έχυσα. Τι θα είναι ο θάνατος ενός, μπροστά στους πολλούς. Φρίττω, όμως, και τρέμω τον αιώνιο θάνατο».

Ο Άγιος, μετά από αυτήν την εκ βαθέων εξομολόγηση και ομολογία του Αντιόχου τον αντιμετώπισε με μεγάλη συμπόνια, τον παρηγόρησε και του υποσχέθηκε τη ψυχική του σωτηρία.

Ενώ του μιλούσε, έφτασαν εκεί και οι στρατιώτες που τον κυνηγούσαν και άρχισαν να παροτρύνουν και να πιέζουν τον Άγιο Συμεών να τους παραδώσει τον φονιά και παραβάτη των νόμων.

Εκείνος, όμως, τους απάντησε: «Δεν τον έφερα εγώ εδώ, αλλά ο Θεός ο οποίος θέλει και ζητά τη σωτηρία των αμαρτωλών».

Εκείνοι, μόλις άκουσαν αυτά τα λόγια, τον σεβάστηκαν, γιατί η αρετή του τον έκανε πολύ σεβαστό σε όλους.

Εν τω μεταξύ ο ληστής, παρακαλούσε θερμά τον Άγιο για να λάβει συγχώρεση.

Τότε ο Άγιος Συμεών του είπε: «Λάβε αυτό ως σημάδι της μετάνοιάς σου, ότι ο Πανάγαθος Θεός σε αποδέχεται αμέσως στις αιώνιες μονές».

Ο ληστής, τότε, προσευχήθηκε με τα πιο κάτω λόγια, λέγοντας:

«Κύριε Ιησού Χριστέ, μονογενή Υιέ του Άναρχου Πατέρα που δεν ήρθες για να καλέσεις τους δίκαιους, αλλά τους αμαρτωλούς σε μετάνοια, δέξου το πνεύμα μου», και αμέσως, μετά την προσευχή, αναπαύτηκε.

Οι παρευρισκόμενοι στο σημείο εκείνο θαύμασαν και δόξασαν τον Θεό που δέχεται αμέσως την ειλικρινή μετάνοια των αμαρτωλών.

Την επόμενη ημέρα, πάντως, οι στρατιώτες στρατιώτες που βρίσκονταν έξω από την μάντρα, το ασκητικό μέρος, όπου βρισκόταν ο στύλος του Αγίου Συμεών εξοργίστηκαν.

Για τον λόγο αυτό μπήκαν μέσα και πίεζαν τον Άγιο να τους παραδώσει τον κακοποιό που κυνηγούσαν για να συλλάβουν.

Ο Άγιος, σύμφωνα με τη συνήθειά του τους απάντησε ήρεμα και ειρηνικά τα εξής: «Αγαπημένα μου παιδιά, σας έχω πει ήδη ότι εδώ τον οδήγησε ο αγαθός Θεός και όχι εγώ. Μην οργίζεστε, γιατί Εκείνος τον κάλεσε από τα πρόσκαιρα στα αιώνια και πανευφρόσυνα, αφού πρώτα δέχτηκε τη καθαρή και θερμή μετάνοιά του».

Τους υπέδειξε, μάλιστα και που είναι ο ο τάφος του.

Οι στρατιώτες, αφού είδαν τον τάφο και βεβαιώθηκαν πως είναι του Αντιόχου τρώμαξαν και θαύμασαν με το έκτακτο αυτό γεγονός που συνέβη!

Γι' αυτό ζήτησαν ταπεινά συγχώρεση από τον Άγιο και, αφού έλαβαν την ευλογία του, γύρισαν πίσω, κηρύσσοντας και αναγγέλλοντας αυτό το παράδοξο γεγονός που έζησαν.

Διασκευή από τον «Μέγα Συναξαριστή της Ορθοδόξου Εκκλησίας», τόμος 9ος, τόμος Σεπτέμβριος.

Πηγή: pemptousia.gr